

Zora Kinga

SEX
I
NKY

na dobrou noc



SEXINKY
na dobrou noc

Zora Kinga



ZAVŘETE DVEŘE LOŽNICE,
NECHTE SHON VŠEDNÍHO DNE VENKU
a poddejte se touze.

Peprné povídky jsou stvořeny přesně
pro ty chvíle, kdy se noc halí do tmy
a vaše smysly touží po probuzení.



Od jemných až po žhavé scény,
které vás nenechají chladnými.



Vydalo v roce 2026 nakladatelství Solis,
Příkop 4, Brno 602 00
web: <http://www.solis-nakladatelstvi.cz>,
e-mail: nakladatelstvi.solis@email.cz
První tištěnou publikaci, 1. vydání v edici Solis
Autor © Zora Kinga

Redakce, korektura a sazba: Pavla Veselá, Irena Nová, Kristýna Tichá

Autor © JPolc design

Veškerá práva vyhrazena.

Tato kniha ani jakákoli její část nesmí
být kopírována či jiným způsobem rozšiřována
bez výslovného povolení nakladatele.

ISBN 978-80-88568-01-8 epub

ISBN 978-80-88568-00-1 PDF

Všechny postavy, společnosti i místa uvedená v této knize jsou fiktivní. Jakákoli podobnost
s reálným světem vyjma popisu míst nebo skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je
zcela náhodná.

OBSAH

Hříšný dům	6
Muzeum	25
Mezi nenávistí a touhou	40
Gotický hrad	111



Hříšný dům



Hříšný dům

Ten dům mě vždycky fascinoval. Byl tajemný, temný a nikdo v něm nebydlel. Roky jsem čekala, až se v oknech rozsvítí světlo, a já zahlédnu neznámou, tajemnou postavu, která mi ukáže, že dům ve skutečnosti žije. Protože v mé mysli žil. V mých představách a touhách, které mě po nocích trýznily.

Stála jsem opřená o balkon, kouřila svoji tisícátou „poslední“ cigaretu a upírala oči jen do jednoho jediného místa. Do tmavého okna. Tolikrát jsem si představovala, že se v něm pohne stará, omšelá záclona plná prachu a odhalí mi tajemství. Cítila jsem sílu, která z toho místa proudila. Vlévala se mi do žil, tlačila na můj žaludek a třásla mými kostmi v těle. Chtěla jsem, aby ten dům otevřel svoje staré, těžké dveře a vpustil mě dovnitř.

Toužila jsem se procházet starými chodbami, nahlédnout do všech pokojů, nalézt poklady, které byly světu skryté, a zbavit se všech těžkých myšlenek, které mi celé ty roky bránily odvracet zrak.

Odhodila jsem nedopalek do skleničky s vodou a chtěla odejít zpět do tepla, když se objevilo. Světlo, na které jsem tak dlouho čekala. Světlo, o kterém se mi zdávalo. Nevěřicně jsem sledovala pohyb cizince. Vypadal, jako by se tím pokojem doslova vznášel.

Odskočila jsem od zábradlí – zdálo se mi, že pod mýma rukama téměř hořelo. Proběhla jsem bytem a o pár vteřin později jsem už stála u těžkých dveří protějšího domu. Dech se mi krátil. Moje nádechy byly mělké, vzrušené, protkané mírným strachem. Zvedla jsem prst a stiskla tlačítko starého zvonku pokrytého pavučinami.

Ani po několika vteřinách se neozval žádný zvuk, a tak jsem znovu váhavě zvedla ruku a oživila staré klepadlo na dveřích. Ulicí se rozezněly rány. Hlasité bouchání, kterým jsem se dožadovala vstupu, se rozlehlo domem i ulicí, a působilo v tom tichu nepatřičně.

Kam zmizeli lidé? Proč nebylo slyšet obvyklý ruch, kterým tohle místo žilo? Všechno bylo mrazivě klidné, až na můj srdeční tep. Krev mi proudila v žilách.

Uslyšela jsem zevnitř kroky. Zvuk podrážek narážejících o podlahu zněl jako výstřely. Mohl mi otevřít kdokoli. Zrůda, přízrak, žena, muž, dítě... Vteřiny čekání byly nekonečné.

A pak konečně panty zaskřípaly, když těžké dveře začaly odhalovat své tajemství. Na práh domu pronikl paprsek světla zevnitř a já najednou nevěděla, co říct, jak vysvětlit, proč tu stojím. Hrdlo se mi sevřelo, když se přede mnou objevil.

Dlouhé, černé vlasy, oči, které, přísahám, zářily. Nejkrásnější tvář, která snad ani nemohla být lidská. Sjela jsem pohledem k širokým ramenům a hrudi, která ve mně okamžitě vzbudila touhu zvednout potřetí svoji ruku a místo dveří se dotknout jeho. Těch tmavých chloupků, od kterých jsem nemohla odtrhnout zrak. Byl od pasu nahoru nahý.

Chtěla jsem něco říct – cokoli, ale z mých rtů nevyšlo ani slůvko. Usmál se na mě, natáhl mým směrem dlaň a já mu do ní vložila tu svou. Překročila jsem práh a když moje noha poprvé vstoupila do toho místa, svět za mnou se zavřel. Obdivně jsem se rozhlédla po obrovské vstupní hale. Na rozdíl od venkovních dveří, které byly pokryté staletou špínou a pavučinami, tady uvnitř bylo útulno a čisto.

Nedokázala jsem pochopit, jak je to možné. Nábytek přede mnou působil starodávným dojmem. Obrazy na zdech jako by vypadly z jiné doby. Vedl mě dál a já se rozhlížela po bílých sochách nahých žen a růžovém porcelánu ukrytém ve vitrínách.

„Vím, proč jsi přišla,“ řekl mi, když jsme zastavili pod mramorovým schodištěm. Sklopila jsem zrak na špičky svých bot. Jeho nohy byly bosé. Na sobě měl jen upnuté kalhoty, pod kterými se rýsovaly pevné svaly.

Jak by to mohl vědět, když ani já jsem netušila, proč tu jsem?

Začali jsme stoupat po schodech směrem vzhůru. Stoupali jsme výš a výš, až dokud jsem neměla v zorném výhledu křišťálový lustr. Byl přenádherný. Jednotlivé krystalky vrhaly barevné stíny po zdech a kreslily své zvláštní obrazce. Dotvářely atmosféru, která byla až k uzoufání nabitá elektřinou.

Vedl mě dál k jednomu z pokojů. Něco uvnitř mě křičelo, vzpouzelo se, volalo po záchraně, ale mé tělo mluvilo jinak než má poblázněná mysl.

Dveře se otevřely a kůži mi zahalilo teplo vycházející z krbu. Ucítla jsem ho ještě dřív, než jsem do pokoje vůbec nahlédla. Přála jsem si spatřit, co dalšího se v něm skrývá, ale cizinec si stoupl za má záda. Zavřela jsem oči pod jeho chladným dotekem. Hladil mi paži, aniž by mi řekl cokoli dalšího. A pak se mých očí dotkl hebký samet. Přišla jsem o možnost vidět, o to víc jsem ale cítila.

Chtěla jsem protestovat, vztáhnout ruce k té černé pásce a sejmout si ji.

Ještě jsem neviděla všechno.

Polibek, který přišel, mi zaplavil celé tělo. Vzrušení do mě udeřilo tak prudce, až jsem do jeho úst zasténala. Tlačil mě hlouběji do pokoje. Do pasti, z níž možná nebylo návratu. Nechtěla jsem myslet na následky, když jeho ruce poprvé sklouzly po mém těle a braly s sebou mé šaty, pod kterými jsem neměla nic.

Vždycky jsem doma chodila bez spodního prádla. Připadalo mi svazující. Tlačilo, překáželo mi a nedovolovalo mi pořádně se nadechnout. Stála jsem před ním nahá a nestihla jsem ani pocítit stud.

A pak se mé tělo svalilo do měkkých přikrývek. Zašustily, ale ochotně mě přijaly do své náruče. Krev se mi proměnila v něco těžkého, horkého, co pálilo mé tělo a nutilo mě sténat, ačkoli...

Na krku mě zalechtal jeho dech. Splynul s tím mým. Pohladil mě po tváři a já jeho dotek následovala. Přála jsem si, aby mě políbil a uvěznil na tomhle místě navždy.

Cokoli, co jsem si za těmito zdmi představovala, ani zdaleka nedosahovalo realitě. Vnímala jsem, jak tiskl má zápěstí k sobě, a poté je vázal k čelu postele. Nemohla jsem se bránit ničemu, co mělo přijít, ale mé tělo se svíjelo, jak se jeho doteky stávaly intenzivnějšími.

Ten hlas, který křičel, byl můj, a přesto jsem ho jen stěží poznávala. Sklouzl svým jazykem, níž po mém krku, až doputoval k mé bradavce. Skousl ji, olízl a jemně na ni foukl. Ta extáze byla neskutečná. Cítla jsem, jak vzrušení mění můj klín v jednu hořící, vlhkou extázi.

Hořela jsem, i když mi po zádech přecházel mráz. Jeho tělo oproti tomu mému bylo chladné a přinášelo mi úlevu. Propadala jsem se do míst, odkud

mělo být těžké se vrátit. Jen pocit, že by náhle přestal, ve mně vyvolával úzkost.

Prohnula jsem se v zádech, protože jeho kousnutí bolelo. Prsa mi hořela tím, jak mě štípal a kousal do bradavek. Milovala jsem to. „Kdo jsi?“ zakřičela jsem do zvuku praskajících polen v krbu a jeho vzrušeného dechu.

Místo odpovědi do mě zasunul dva prsty. Zbytek mých otázek zanikl v mém klíně. Pronikal do mě pomalými pohyby a palcem laskal můj klitoris. Vím, že jsem vzlykala a prosila o víc. Třásla jsem se, sténala, žebřala o cokoli, co by mi ještě mohl dát. Zmítala jsem provazy, které mě drželi na místě a přála jsem si ho nejen cítit, ale i vidět.

Téměř jsem se udělala jen z jeho rytmických pohybů a nemilosrdného tření mého středu těla, když náhle přestal. Bolelo to. Fyzicky, i v mojí mysli, která se tříštila a blouznila.

„Otevři pusu,“ promluvil na mě a pod hlavu mi zasunul polštář. Aniž bych přemýšlela, udělala jsem, co mi přikázal.

Na jazyku jsem ucítila penis. Slaná chuť v kombinaci s vůní jeho kůže mě rozpálila ještě víc. Pomalu se do mě zasouval hlouběji. Ochotně jsem ho přijímala, i když se mi zdál velký.

Narazil mi až hluboko do hrdla a znehybněl. Nemohla jsem dýchat. Z očí mi vyhrkly slzy, a přestože ten pocit byl tíživý, klidně bych se v tu chvíli udusila.

Zrychlil své tempo. Dusil mě, bral si tvrdě, co chtěl a držel přitom moji hlavu na místě, abych neměla kam utéct. Horké dlaně mi drtily tváře, zatímco mi po nich volně stékaly slzy. Chtěla jsem osvobodit svá zápěstí, ale provazy držely pevně a odmítaly mě propustit.

„Jsi tak šikovná,“ chválil mě. Zemřela bych, jen aby to vyslovil znovu.

Olizovala jsem ho jazykem, dráždila, vedla jsem ho k vrcholu. Jeho sténání mi znělo jako rajská hudba. A pak explodoval. Sperma se mi rozlilo po jazyku, klouzalo mi do krku a já ho nestíhala polykat. Pulzoval mi v ústech, lapal po dechu a pak stisk jeho dlaní povolil, a já se najednou mohla nadechnout.

„Tak dokonalá,“ pronesl. „Horká a pulzující. Řekni mi, jak moc jsi vzrušená?“